

รายงานความเป็นอยู่

สวัสดีค่ะพี่ๆ เป็นอย่างไรกันบ้างคะ สบายดีกันไหมเอ่ย ช่วงนี้อากาศค่อนข้างจะเปลี่ยนแปลงบ่อยนะค่ะ มีทั้งร้อน ฝนตกและหนาวเป็นบางเวลา จะออกจากบ้านทั้งที่ย่ำลึมติดร่มไปด้วยนะค่ะ ตอนนี้น้หนูมาอยู่ที่หอได้สักพักแล้วค่ะ เข้ามาอยู่หอตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม มาอยู่วันแรกคิดถึงบ้าน คิดถึงยายและน้องมากเลยคะ เพื่อนร่วมห้องก็เพิ่งมีมาอยู่กับหนูเพียงคนเดียว ทำให้บางครั้งบางเวลาก็มีเหงาบ้าง แต่พอคิดถึงยายและน้องที่รออยู่ที่บ้านทำให้หนูมีแรงที่จะฮึดสู้ต่อไปคะ

กับการที่ได้เข้ามาอยู่ตั้งแต่วันที่ 19 นั้น ซึ่งเป็นการเตรียมตัวก่อนเปิดเรียนพอสมควรที่จะใช้เวลาในการปรับตัว กับบ้านหลังใหม่ที่ต้องอาศัยอยู่ไปจนจบชั้นปีที่ 1 ต้องปรับตัวเข้ากับเพื่อนใหม่ที่มาจากต่างถิ่น ทั้งเหนือ กลาง อีสาน และได้ ยอมรับว่ามีทุกภาคจริงๆคะ มองๆไปแล้วก็ถือเป็นการทำทายนะคะที่เราจะได้ฝึกฝนตนเองให้รู้จักครองชีวิตด้วยตนเอง เพราะปกติเวลาอยู่ที่บ้าน หนูจะมียายคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในหลายๆเรื่อง แต่กับการมาเรียนต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นโลกที่กว้างมากกว่าเดิม ได้เจอผู้คนหลายรูปแบบ สิ่งแปลกตามากมาย บางครั้งเราต้องรู้จักหักห้ามใจไม่ให้ไปกับสิ่งเหล่านั้น ต้องรู้จักมีวินัยในตนเอง เราจึงจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ และแข็งแกร่งที่สุดคะ

เมื่อมาอยู่หอได้ไม่กี่วันก็ต้องเข้าไปทำกิจกรรมที่คณะซึ่งเป็นกิจกรรมที่พี่ๆสโมสรนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ได้จัดให้กับรุ่นน้องปี 1 ทุกคนคะ โดยได้เริ่มตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม รุ่นพี่ได้นัดให้พวกเราไปเจอที่คณะ เวลา 07.00 น. ตอนแรกหนูก็ยังไม่ทราบว่ารุ่นพี่นัดให้ไปทำอะไรทั้งๆที่อีกหลายวันกว่าจะเปิดเรียน แต่เมื่อได้ไปร่วมทำกิจกรรมก็ได้เข้าใจคะ รุ่นพี่นัดให้เราไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนใหม่ทุกคนที่เรียนศึกษาศาสตร์เพื่อที่จะได้รู้จักกันมากขึ้น และได้สอนพวกเราร้องเพลงเชียร์ บูมเชียร์ ตลอดจนให้คำแนะนำในการเตรียมตัวก่อนที่จะเปิดเรียน ซึ่งมีชื่อค่ายว่าค่าย Pre – Education ดูๆไปก็เหมือนจะเป็นเรื่องน่าเบื่อระคะ เพราะรุ่นพี่นัดให้ไปทุกวัน ไม่มีวันหยุดเลย ไปแต่เช้าและกลับเย็นจนถึงค่ำ และ จนตอนนี้ก็เป็นวันสุดท้ายแล้ว เพราะพรุ่งนี้จะเปิดเรียนแล้วคะ แต่สิ่งที่ได้รับโดยไม่รู้ตัวจากการไปร่วมกิจกรรมทุกวันมันได้ให้อะไรมากมายคะ ยอมรับว่ากิจกรรมที่พวกพี่ๆเค้าจัดให้บางครั้งมันก็น่าเบื่อจริงๆแต่มันได้ฝึกความอดทนให้หนูคะ และสิ่งที่ได้อีกอย่างซึ่งมีคุณค่ามากที่สุดก็คือมิตรภาพระหว่างเพื่อนคะ

มีอีกเรื่องหนึ่งที่หนูอยากจะเล่าให้พวกพี่ๆฟังมากเลยคะ จากที่หนูได้อ่านตัวอย่างรายงานความเป็นอยู่ที่พี่ๆได้ส่งมาให้ ในเรื่องของค่าใช้จ่ายเรื่องเสื้อผ้าชุดนิสิต และเสื้อของคณะ ที่ว่าแพงมากตอนแรกหนูก็ไม่ค่อยเชื่อหรอกคะ แต่ตอนนี้หนูเชื่อแล้ว เสื้อคลุมคณะตัวละ 750 บาท (แพงมากคะไม่เคยซื้อเสื้อแพงขนาดนี้มาก่อน) ไหนจะเสื้อเฟรชชี เสื้อเทคนิคเชียร์ เสื้อสายใย และเสื้อค่าย อีกตัวละ 250 บาท อีก แถมยังต้องจ่ายเงินค่ากิจกรรม(ค่าย) เป็นจำนวนเงิน 1000 บาทอีกคะ คือเห็นค่าใช้จ่ายในเทอมแรกนี้แทบจะบ้าเลยคะ แบบว่าหลายเรื่องมาก แต่ยังไงก็จะฮึดสู้ต่อไปคะ

ในวันที่ 4 มิถุนายน ได้มีการปฐมมนิเทศนิสิตใหม่ของคณะศึกษาศาสตร์ได้มีการเชิญผู้ปกครองมาร่วมฟังการปฐมมนิเทศด้วย เนื่องด้วยบ้านของหนูอยู่ไกล และยายก็แก่มากแล้วไม่สามารถเดินทางคนเดียวได้ ทำให้ยายหนูไม่ได้มาร่วมฟังด้วย โดยส่วนตัวแล้วหนูก็เศร้าเหมือนกันคะ เพราะในวันนั้น เป็นเสมือนการเริ่มต้น เป็นวันที่หนูได้ใส่ชุดนิสิตเป็นวันแรก หนูอยากให้อายได้เห็นมากเลยคะ แต่ก็ทำไม่ได้ และกิจกรรมของคณะก็เยอะมาก แต่ก็ยังดีที่ยังพอมีวันหยุดให้ได้

กลับไปเยี่ยมยายบ้างคะ จนตอนนี้หนูก็คิดถึงยายกับน้องอีกแล้วคะ ทั้งสองคนเป็นมากกว่ากำลังใจที่ทำให้หนูสู้ต่อไป และ หนูจะตั้งใจทำทุกอย่างให้ดีที่สุดเพื่อทุกคนที่คอยเอาใจช่วยหนูอยู่ค่ะ เพราะหนูเชื่อว่าหนูจะต้องทำได้ “จงเชื่อในสิ่งที่ทำ และทำในสิ่งที่เชื่อ” คตินี้มันคอยช่วยเหลือหนูเสมอมาและทำให้มีพลังที่จะทำในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อนให้สำเร็จได้

สำหรับฉบับนี้ก็พอแค่นี้ก่อนนะคะเดี๋ยวมีอะไรที่สนุก ตื่นเต้น และสร้างสรรค์ หรือเป็นสิ่งแปลกตาที่หนูไม่เคยได้ เจอมาก่อน จะเมล์มาเล่าให้พี่ๆฟังใหม่ นะคะ

ด้วยรักและเคารพ

สวัสดีค่ะ

นางสาว ...

นิสิตมหาวิทยาลัย...

๕ มิ.ย. ๕๔